

Titel: Ottende Afsnit.

Citation: "Ottende Afsnit.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e56427.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Ottende Afsnit.

Om de foreløbige Retsmidler

Dette Afsnit slutter sig nær til den gjældende Ret og må i det Væsentlige betragtes som en Kodifikation af de navnlig gennem fast Netspraxis udviklede Regler, der forlængst i så mange Retninger have omdannet den Skikkelse, hvori de foreløbige Retsmidler fremtrådte ifølge Christian den Femtes Lov. Det Anførte gjælder ikke blot om Betingelserne for Adgangen til at anvende de foreløbige Retsmidler og de til disse knyttede Retsvirkninger, men i Hovedsagen også om den Fremgangsmåde, der skal følges ved Forretningens Foretagelse. Selv den Procedure, som herunder måtte finde Sted for Fogedretten, vil ikke i nogen særdeles væsentlig Grad blive påvirket af de nye Principer (Mundtlighedsog Umiddelbarhedsprincipet), som have udover en så gennemgribende Indflydelse på Udkastets Ordning af den egentlige Domsbehandling. I så Henseende gjælder for de foreløbige Retsmidlers Vedkommende ganske det Samme som om Proceduren under Exekution og Tvangsauktion, hvorfor man i det Hele kan henvise til, hvad der i Motiverne til 7de Afsnit (Side 182) herom er anført. Et Område, på hvilket Udkastets Regler fjerne sig noget mere fra den gjældende Ret, er Ordningen af den Måde, hvorpå der gives Re-

kvisitus Adgang til at angribe Lovligheden af den ham overgåede Forfølgning. Hvad dette Punkt angår, må det nemlig erkjendes, at den bestående Ret ikke blot lider af Ufuldstændighed, men også ved den Adgang, den åbner Rekvisitus til at angribe Forretningen dels som Sagsøgt gennem Indsigelser under Forfølgningssagen, dels som Sagsøger gennem Appel af Fogedrettens Dekret, giver Plads for Uklarhed og Forvirring i Rettergangen. Udkastet har derfor gjort dette Forhold til Gjenstand for en ny og udtømmende Ordning (§§ 594—597 og 599—601), som vil medføre en væsentlig Simplifikation, uden at det Krav, Rekvisitus har på en let og hurtig Adgang til at gjøre sin Anke over det foreløbige Retsmiddels Anvendelse gjældende, i Virkeligheden tilsidesættes. Hovedtrækket i denne Ordning er, at Klager fra den Arresteredes Side, der sigte til at bevirke Ophævelse af den foretagne Arrest som ulovlig gjort, overfor Arrestrekvirenlen altid kunne fremføres som Indsigelser under dennes Justifikationssøgsmål, men på den anden Side ikke kunne gjøres gjældende ad nogen anden Vej. Iøvrigt kunne Fogedrettens Afgjørelser på de foreløbige Retsmidlers Område i Overensstemmelse med Udkastets almindelige Påankesystem indbringes til højere Rets Prøvelse under en dobbelt Form, dels Påanke i egentlig Forstand dels Besværing. Angående Området for hvert af disse Retsmidler henvises til det Følgende.

De foreløbige Retsmidler fremtræde efter Udkastet ligesom i den bestående Ret dels som Arrest dels som Forbud. Også Afgrænsningen af disse Retsmidler indbyrdes stemmer med hvad der må ansees for gjældende Ret. Vel udstrækker Sprogbrugen i Almindelighed Benævnelsen Forbud til visse af de Forfølgninger, der efter Udkastet skulle behandles som Arrest (§ 615). Men dette grunder sig ikke på en virkelig Forskjel i Retsopfattelsen, idet det allerede længe har været almindelig anerkjendt, at de nævnte Forretninger, uanset at de i Formen fremtræde som Forbud, ifølge deres Væsen må ansees for og behandles som Arrest. At der iøvrigt på et meget stort Område må vise sig Overensstemmelse mellem Reglerne om Arrest og Forbud, følger tildels

allerede af disse Retshandlingers fælles Karakter af foreløbige Retsmidler. Disse Fællesregler fremstilles i dette Afsnits første Kapitel under Eet med de for Arrest særlige Bestemmelser, og det er heraf blevet en Følge, at man i det sidste Kapitel om Forbud i stor Udstrækning har kunnet henvise til de om Arrest givne Regler.